

S NEPORŘÍZENOU

A tady ze studánky pil. Nebo pila.

Je však otázkou, která porodila – v pozici sfingy
čtyři tu kolují, já před každou se ukloním, za
odpověď předem děkuji.

Zima dělá se chladnou a cynickou, svírá mi uši
a promluvit hodlá, až zmrzlé upadnou.

Vesna též mlčí a trochu mě leká, neboť jen letmo se
dotknu a hřeším. I matka Léta z kalhot svléká.

Zato na matku Podzimu se věším, protože úporný
kašel těla nedává. Ona se tím baví – že výdechy
mého bytí si rozloží, jeden po druhém, jako karty.
Baba zvědavá.

Ale neřekne, zda porodila. Že ze studánky pil nebo
pila, co České středohoří, ta nadra nalitá a břicha jak
bubny a zdivočelí tamboři pod sáhy země, kde život
tepe v žíle rudné, pupeční.

Svlékl bych košili, ale je vám k ničemu, do ní
nezavínáte.